कंस *m.* Becher; Messing (*auch n.*); *N. eines von Kṛshṇa erschlagenen mythischen Königs.*

कंसनिषूदन, कंसशत्रु, कंसारि *m. Bein. Kṛshṇa's* (*s. vor.*).

ककार *m.* der Laut k.

ककुद् *f.* Gipfel, Höcker (am Ochsen); Spitze, Oberhaupt.

ककुद *n.* (*m.*) *dass.*

ककुद्मन्त् mit einem Höcker versehen (*auch* ककुद्मिन्); Berg.

ककुभ् *f.* Gipfel; *N. eines Metrums.*

ककुभ hervorragend; *m.* eine best. Melodie.

कक्कोल *m.* Art Baum; *n.* (*auch* °क) ein best. wohlriechender Stoff.

कक्ष *m.* Versteck, Gebüsch; *m. f.* (आ) Achselgrube, Gurt, Schurz; Wagschale (*gew. f.*); *f.* Ringmauer, Einfriedigung; Planetenbahn; Gleichheit, Wetteifer.

कक्षीवन्त् *m. N. eines Rishi..*

1. कक्ष्य *Adj.* Busch-.

2. कक्ष्या geheim, *f.* कक्ष्या Leibgurt, Ringmauer, Einfriedigung, Planetenbahn; Wagschale (*auch n.*).

कङ्क *m.* Reiher; *Mannsname*; *Pl. Volksname.*

कङ्कट *m.* Panzer.

कङ्कण *n.* Reif, Armband.

कङ्कत *m.* Kamm; कङ्कतिका *f. dass.*

कङ्कपत्त्र *u.* °पत्त्रिन् (*eig.* Reiherfedern habend) Pfeil.

कङ्काल *m. n.* Gerippe.

कङ्केलि *m.*, °ल्ली *f.* der Açokabaum.

कङ्कोल *m. N. einer Pflanze.*

कच *m.* das Haupthaar.

कचटतपगजडदब *n. Beispiel für eine sinnlose Rede..*

कच्चिद् *s.* कद्.

कच्छ *m.* Ufer, (*Rand, Saum*), sumpfiges Land.

कच्छप *m.* Schildkröte; *N. eines Schlangendämons.*

कज *n.* Lotusblüte.

कज्जल *n.* Lampenruss *u.* eine daraus bereitete Salbe.

कञ्चुक *m. f.* (ई) *n.* (*adj.* —° *f.* आ) Panzer, Wams.

कञ्चुकिन् *m.* (Panzerträger) Kämmerer.

कंट *m.* Matte; Elefantenschläfe.

कटक *m.* Matte; Armband (*auch n.*).

कटकरण *n.*, °क्रिया *f.* das Mattenflechten.

कटाक्ष *m.* Seitenblick.

कटि *u.* कटी *f.* Hüfte.

कटु scharf, beifsend (*auch übertr.*) *Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*

कटुक scharf, beifsend, heftig, schlimm.

कटुकता *f.*, त्व *n.* Schärfe.

कटुकित gereizt (*eig.* gebeizt).*

कट्ट्, कट्टयति häufeln (*Getreide*).

कट्फल *u.* कट्वङ्ग *m. Baumnamen.*

कठ *m. N. eines alten Weisen u. seiner Schüler.*

कठिन hart (*Abstr.* °ता *f.*, °त्व *n.*); *f.* ई Kreide.

कठिनय्, °यति *u.* कठिनी कर् hart machen.

कठोपनिषद् *f. T. einer Upanishad.*

कठोर hart (*auch übertr.*). *Abstr.* °ता *f.*

कठोरचित्त hartherzig. *Abstr.* °ता *f.*

कड stumm.

कडार lohfarben.

कण *m.* Korn, Samenkorn, Tropfen (*auch* कणिक *m.*); Funke, Stückchen, ein Weniges, Bischen, eine Kleinigkeit (*auch* कणिका *f.*).

कणवाहिन् Tropfen entführend, feucht.

कणायय् Not leiden.

कण्टक *m.* Dorn, Stachel, Feind.

कण्टकित dornig (*auch* कण्टकिन्); mit emporgerichteten Härchen.

कण्टकिद्रुम *u.* °वृक्ष *m.* Dornstrauch *oder* -baum.

कण्ठ *m.* (*adj.* —° *f.* आ *u.* ई) Hals.

कण्ठगत am Halse *oder* im Halse befindlich; (*vom Leben*) zu entfliehen drohend (*auch* °वर्तिन्).

कण्ठग्रह *m.*, °ण *n.* Umarmung.

कण्ठभूषण *n.*, *°भूषा *f.* Halsschmuck.

कण्ठाश्लेष *m.* Umarmung.

कण्ठ्य am *oder* im Halse befindlich.

कण्डु, *gew.* कण्डू *f.* das Jucken, Kratzen, Beifsen.

कण्डुर *u.* कण्डुल juckend.